

my my mało Wuzitka a Troschta mječi. Ale so bychimy nadnimi wu-fnyli, fakt ſymjelnym a nadnym Boh je, a ſtajkej Sczerpliwoſzju Boh tych Rjeſchnikow ſneže. Tolla pak tajtich Rjeſchnikow, kotsiz we Nepotſiwoſzi newoſtanu, ale ſo wucžic̄ a ſchraffowac̄ dadža, ſo tak Kryſtuſej wobrocža, a ſo poljepſhuja. A so bychimy ſtajtich Hexempelov widžili, ſo we tem, ſchtož my wot Matern ſim, jene jara ſnadne Rosdželenje bes nami a tymi lubym Japoschtolami je. Dokež woni, runje jako my, Rjeschrizn byli ſu, a ſo tak husto pſchetwatali ſu, jako my. A ſo tehodla teiſch jeno teho troschtowali ſu, ſo je Kryſtus dobrocžiwy a nadny. So bychimy teiſch my tihodla nesazivybłowali, dy bychimy teiſci my runie, aby teiſch weče ſſtabosze a Brachi na hebi namakali: Ale ſo jich Hexempela troschtowali, a ſo nadželi; So budže Kryſtus ſnami teiſch Sobuczvenje mječi, a niz wſchitko nadnami ſchraffowac̄, ſchtož tſchraffowanju je; Ale ſo budže to pſchekadowac̄ a pomhač, ſo bychimy ſRjechow pſchischli, a fromniſchi byli.

Taſkeje Ursachi dla recži a woſa ſo mat teho lubeho Thomascha dženſa na-wſchitkich Rjeſtach, wtaſkej roſnei Newjeri won tſjat je, ſotrejz jeho nichto neje mot wubjenyc̄. Won bjesche podla byt a ſobu poſnat, jako Pjetyr prajesche: Ty ſy Kryſtus, teho ſiweho Boha Ssyn Matt. 16. v. 16. Won bjesche te kraſne wulke Dziwe Kryſtu-

ſowe widžit, a we jeho Meni ſam wulke Dziwe czinit. Won bjesche Kryſtuſa čaſto a husto předowac̄ ſkyſhat, ſo won je to ſiwenje a ta Prauſoſz, ſo budže won ſwoje ſiwenje puſhczic̄, a je ſaſo wſac̄, a na czecži Džen ſaſo ſtancz wot Mordwych.

Ale, njetk, dyž iwe, ſo Kryſtus wumrjet a porebann je, da je to wſchitko po-la njeho tak ſabyte, ſo hebi won na to nepomohli, ſo by Kryſtuſa ſaſo widjič dyrbjal. A ſchtož hjeschcje to najhorſche je, jako najpredn te Žone a potom Pjetyr, a po Pjetyri taj dwaj ſEmaus pſhindžo prajitaj, ſo ſu Kryſtuſa widžili, a ſo je hohrje ſtanci: Da bje Thomasch ton jeniczki, kiž je newjeresch, a teiſch je wjeric̄ nochzysche. A tu nicžo nepomhafše, ſo teiſch eži druhſy djeſac̄ Japoschtoli, kotsiz bjechu Jutro-wniczku Veczer romadžje byli, a teho Knesa widžili, wſchizn romadžje tym Žonam, Pjeterej a tymaj dwjemaj ſEmaus ſwjetſjachu a džachu: So je Kryſtus ſawijesje hohrjestanył, a ſo ſu ſnim weželi, a jeho Bſusne wRukomaj, a jeho pſchekloſy Bok, widžili. Wſchitko romadžje bje Thomasch podarmo rečane a prajene. Thomasch to nemožesche, a nochzysche to wjeric̄. To je tolla jena želosnje roſna Newjera byta, kotař ſeim, jako Japoschtolej, runje tak nepſchistojna byta je, jako to ſa-prjecžje Pjeterowi, Pjeterej teiſch prajesche, ſo jeho nidy ſnat neje.

Schto ſo tebi ſda, ſo dyrbjal Kryſtus ſtajkim Schulerjom ſapoczeč a eži-nicž?